

Reggelre

Reggelre, mint a fölpumpált gumik,
feszessé dermednek az ujjaid.

Rajtad áll

Rajtad áll vagy bukik, hogy kitessék,
az öregség több mint a betegség.

Tanács

Fáj, leszakad a vállad, a nyakad?
Emeld magasra a homlokodat!

Tandori Dezső

WEÖRES-KÖNYVJELZŐ, MÍG VAN MIT JELZŐ

Nincs mit jeleznem?
Mit – senkinek sem?
Ami érvényes?
Ami csak kézhez,
kinek eszéhez,
kinek szivéhez?

De ez – Szép Ernő.
Abszurdul megnő
megint a súlyom.
Már nem, hogy folyton
gyötör, leadnám.
Fenyegetőbbek,
amik várnak rám.

Ha-mi méretnyi,
test-szív kilónyi,
bújni vagy menni:
nincs hogy kilógni.

Egy szál lépéshez
kétféle lábnyom!
Véghez mi végez?
Megjött-e rákom?

Két szál lábnyomhoz
egy-ákombákom.
Amit halálom hoz,
élve találok.

Nagy Zsejke

SZÉP ERNŐ HÁROM KÖNYVTERVE

Szép Ernő kisméretű noteszekbe jegyezte le ötleteit, gondolatait, vázlatait (OSZK Kézirattár Fond 81/3), általában rövid címmel azonosítva, hogy milyen témakörhöz vagy melyik készülő művéhez tartoznak (például „Azra”, „Erdőváros” – ebből lett később az EMBERSZAG –, „Nyomdaszag” – a későbbi NATÁLIA). A kézirattár Szép Ernő-hagyatéka őriz három terjedelmes, nem autográf tematikus összeállítást is, melyeknek előzményei részben megtalálhatók ezekben az évtizedeken át, „Halál”, „Zsidó”, „Én”, „Ember” stb. címen vezetett noteszbejegyzésekben. A hosszabb, kidolgozottabb szövegrészek forrása azonban ma már fellelhetetlen. A három, eddig kiadatlan kézirat közül kettő kézírásos, egy pedig gépirat.

A kézírás Szép Ernő húgáé, Szép Bertáé, ezt annak a kísérőlevélnek az alapján azonosítottam, amelyet a másik hűg, Szép Anna visszaemlékezéseihez írt. Minthogy a gépirat hiányosságait, elütéseit is ő javította, sok helyen nem is tudva pótolni a hiányzó szavakat, ezek az összeállítások nagy valószínűséggel már Szép Ernő halála után készültek. Vagyis nem forgathatjuk megnyugtatóan hiteles és a szerző szándékait tükröző kéziratokként (a sokszor olvashatatlan noteszbejegyzésekkel egyébként is lehetetlen tételesen összevetni), és főleg nem megszerkesztett, lezárt művekként. De tekinthetjük előkészületeknek, hiszen a feljegyzésekből kiderül, hogy Szép Ernőt évtizedeken keresztül komolyan foglalkoztatta három nagy könyvtéma. Ezek közül az egyik a zsidósággal, a másik a halállal kapcsolatos gondolatait fejtette volna ki, a harmadikban az istennel folytatott volna párbeszédet különféle témákról.

Hatvany Lajosnak 1913 augusztusában írt leveléből tudjuk, hogy Szép Ernőt ekkor új könyvterv tartotta lázban: „*Úgy szeretném neked elmondani ezt a könyvet, amelyet csinállok, s hál' isten, egész belébódultam, mintha valami örök időkre s az egész világra szóló dolog lenne... a címe: Beszélgetés a jóistennel [...]. A legfurcsább, legőszintébb, leggyerekesebb dolgok lesznek benne, egészen elárasztja a fantáziámat. Rengeteg sokat firkáltam össze már noteszbejegyzéshez, meg vagyok rémülve tőle.*” (LEVELEK HATVANY LAJOSHOZ. Szépirodalmi, 1967. 180.) A BESZÉLGETÉSEK A JÓISTENNEL című kéziratban (Fond 81/547, 238 oldal) összegyűjtött fel-